

Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikkének (3) bekezdését. A Bizottság nem tette lehetővé az irányítóbizottság számára, hogy a rendelettervezetről való véleménynyilvánítás érdekében az előírt határidőkön belül valamennyi szükséges elemet megvizsgáljon, ideértve a visszatérítések mértékét is.

A második jogalap a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) 164. cikke (2) bekezdésének téves értelmezésén alapul. A fellebbező különösen azzal érvel, hogy a Törvényszék hibásan minősítette a 689/2013 végrehajtási rendeletet „időszakos mezőgazdasági eszköznek”.

A harmadik jogalap a 689/2013 végrehajtási rendelet igazolásának hiányán, illetve indokolásának elégtelenségén alapul, és különösen a „típusrendeletnek” való minősítésre és a visszatérítések mértéke „nullában” való megállapításának indokolására vonatkozik. A visszatérítések mértéke meghatározásának módja ráadásul nem tartozik a bírósági felülvizsgálat körébe. A megtámadott ítéletnek a visszatérítések mértékének fokozatos csökkentésével kapcsolatos indokolása ellentmondásos.

A negyedik jogalap a törvény megsértésén, illetve nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul, mivel a Törvényszék nem értelmezte megfelelően az 1234/2007 rendelet 164. cikke (3) bekezdésének kritériumait. A Törvényszék ugyanis bizonyos kritériumok vonatkozásában helybenhagyta azt, hogy a Bizottság diszkrecionálisan, indokolás nélkül a 2009–2013-as referencia-időszakot vette figyelembe, azaz egy különösen hosszú és régi időszakot, ahelyett hogy a 2013-as évet vette volna figyelembe, amint ezt az 1234/2007 rendelet releváns rendelkezései és különösen a 164. cikke (3) bekezdésének a) pontja megköveteli. A Törvényszék akkor is nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, amikor megállapította különösen, hogy a brazil baromfi árkülönbözete nem teszi szükségessé az export-visszatérítéseket a baromfihús uniós piaca egyensúlyának, valamint az ár és a kereskedelem természetes alakulásának biztosítása érdekében. Végül a Törvényszék elismerte, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor a Törvényszék előtt más érveket adott elő, mint az irányítóbizottság előtt.

⁽¹⁾ HL L 196., 13. o.

⁽²⁾ HL L 55., 13. o.

⁽³⁾ HL L 299., 1. o.

A Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Görögország) által 2016. április 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ovidiu-Mihaita Petrea kontra Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(C-184/16. sz. ügy)

(2016/C 211/43)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Az alapeljárás felei

Felperes: Ovidiu-Mihaita Petrea

Alperes: Ypourgos Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A tagállamok eljárási autonómiájának, valamint a bizalomvédelem és a gondos ügyintézés elvének tükrében úgy kell-e értelmezni a 2004/38/EK irányelvnek⁽¹⁾ az EUMSZ 45. és az EUMSZ 49. cikkel összefüggésben értelmezett 27. és 32. cikkét, hogy azok előírják – vagy lehetővé teszik – az uniós polgárként történő bejelentkezésről szóló, a 106/2007. sz. elnöki rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján egy másik tagállam állampolgára részére már kiadott igazolás visszavonását, valamint az e személyt a fogadó ország területéről kiutasító határozat meghozatalát, amennyiben ezen állampolgár annak ellenére, hogy a közrendi és közbiztonsági okokból elrendelt beutazási tilalom alapján felvették őt a nemkívánatos külföldiek nemzeti jegyzékébe, ismét belépett a szóban forgó tagállam területére, és ott anélkül, hogy a 2004/38 irányelv 32. cikkével összhangban a belépési tilalom megszüntetését kérte volna, vállalkozási tevékenységbe kezdett, mivel ez utóbbit (belépési tilalom) olyan önálló közrendi oknak kell tekinteni, amely igazolja a valamely tagállam állampolgára részére kiadott bejelentkezési igazolás visszavonását?

- 2) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén megfelelő-e az említett tényállásnak az uniós polgárnak a fogadó állam területén történő illegális tartózkodása oly módon, hogy az lehetővé teszi, hogy az uniós polgárként történő bejelentkezéssről szóló igazolás visszavonására hatáskörrel rendelkező szerv a 2008/115/EK irányelv⁽²⁾ 6. cikkének (1) bekezdése alapján kiutasítási határozatot hozzon, és mindegyiknek ellenére kerülhet sor, hogy egyrészt általánosan elismert tényként a bejelentkezési igazolás nem képezi az országban való jogszerű tartózkodás jogcímét, és másrészt a 2008/115 irányelv személyi hatálya kizárólag a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik?
- 3) A kérdésre adott nemleges válasz esetén a valamely tagállam állampolgárának bejelentkezéséről szóló igazolás közrendi vagy közbiztonsági okokból történő visszavonása, amely igazolás nem képezi az országban való jogszerű tartózkodás jogcímét, és az ezen állampolgárt kiutasító határozat elfogadása – amelyekről egyidejűleg határoz a fogadó állam eljárási autonómiájának keretében eljáró, hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság –, a jog helyes értelmezése alapján minősülhetnek-e a 2004/38 irányelv 27. és 28. cikke értelmében vett kiutasításról rendelkező egyetlen közigazgatási aktusnak, amely az előbbi rendelkezésekben foglalt feltételek mellett bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi, amely rendelkezések adott esetben csak egyetlen módot határoznak meg az uniós polgároknak a fogadó állam területéről való kiutasítására vonatkozóan?
- 4) Az első és a második kérdésre adott igenlő és nemleges válasz esetén is ellentétes-e a tényleges érvényesülés elvével azon nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely a közigazgatási hatóságok és következésképpen a hatáskörrel rendelkező érintett bíróságok számára megtiltja, hogy az uniós polgárként történő bejelentkezéssről szóló igazolás visszavonása, valamint a fogadó tagállam területéről kiutasító határozat elfogadása keretében, amelyekre azon okból került sor, hogy valamely másik tagállam állampolgára az említett (első) tagállamban belépési tilalom hatálya alatt áll, ellenőrizze, hogy a belépési tilalomról szóló határozat meghozatalakor figyelembe vették-e a 2004/38 irányelv 30. és 31. cikkében előírt eljárási biztosítékokat?
- 5) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén a 2004/38 irányelv 32. cikkéből következik-e az, hogy a tagállamok hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságai minden esetben kötelesek a másik tagállam állampolgárát az általa értett nyelven értesíteni a kiutasítási határozatról annak érdekében, hogy az hatékonyan gyakorolhassa az irányelv fent említett rendelkezéseiből eredő eljárási jogait, akkor is, ha e személy maga sem terjesztett elő ilyen értelmű kérelmet?

(¹) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL L 2009. 274., 47. o.).

(²) A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 348., 98. o.).

A Högsta förvaltningsdomstolen (Svédország) által 2016. április 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bogusława Zaniwicz-Dybeck kontra Pensionsmyndigheten

(C-189/16. sz. ügy)

(2016/C 211/44)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta förvaltningsdomstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: Bogusława Zaniwicz-Dybeck

Alperes: Pensionsmyndigheten

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1408/71 rendelet⁽¹⁾ 47. cikke (1) bekezdésének d) pontja azt jelenti-e, hogy a svéd garantált nyugdíj számítása során a más tagállamban szerzett biztosítási időszakhoz lehet olyan nyugdíjértéket rendelni, amely megfelel a svéd időszak átlagos értékének, ha az illetékes hatóság ugyanezen rendelet 46. cikkének (2) bekezdése szerinti időarányos számítást végez?